

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Prosinec 2014, r. XVIII. č. 201

„Šťastný je člověk, který miluje Boha, přitele v Bohu a nepřitele pro Boha.“ (Sv. Augustin)

POJĎME SPOLU DO BETLÉMA

Milí farníci,

už začíná advent. Pojďme spolu do Betléma!

Dalo by se říci, že jsme začali tu společnou cestu už v pátek, krásným symbolem jednoty: když farníci všech tří jazykových společenství oslavili Děkuvzdání anglicky mluvící komunity, „Thanksgiving“. Také tam byli různí členové české a hispánské komunity.

Podobným způsobem je také „pastorela“, vánoční besídka, kterou organizuje hispánská komunita, jednou z těch činností, které děláme tři komunity dohromady, společně. Pojďme spolu do Betléma!

Naše společnost je stále více a více polarizována, plná rozdělení a přehrad. Konzervativní nebo progresista, východní nebo západní, muslim či křesťan nebo nevěřící, bohatý nebo chudý... a bohatí stále bohatší a chudí stále chudší... stále větší přehrady.

Proto dnes chci oslavit, že naše farnost má povolání být znamením jednoty. Takové jednoty, která je jednotou v lásce, tj., která není jednotvárná a informující, která nám zároveň dovolí, abychom byli každý jiný, ale spolu. Uskutečňujeme to ve všech našich činnostech, v duchu svatého Augustina: „*In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas*“ - *V tom základním jednota, ve vedlejším svoboda, ve všem láska.*

Tato jednota, se kterou chodíme spolu do Betléma, najde letos další vyvrcholení ve velkém evropském setkání Taizé, a proto se naše farnost snaží toto shromáždění podpořit. Dvacet tisíc nebo třicet tisíc mladých lidí z celé Evropy, kteří se setkají jen proto, aby se spolu modlili, aby spolu snili a plánovali lepší svět, plný důvěry. Spojuje je láska... Láska, Ježíš. Jako nás. A je to velké požehnání, že máme navzájem jeden druhého, na té cestě, jež je občas veselá a občas tvrdá...

Advent vyzývá, abychom narovnali cesty křivé, abychom otevřeli zardžené dveře, abychom nabízeli otevřené ruce, otevřená srdce... Pojďme spolu do Betléma!

P. Antonio Rivas, OSA

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe

Charlieho Spencera Chaplina známe především jako geniálního filmového tvůrce. Diváky nejenom bavil, ale také inspiroval. V následujících odstavcích je zachycen jeho pohled na život, přítomný okamžik a sebeúctu:

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe, pochopil jsem, jak moc druhého zahanbuje, když mu vnucuji svá přání, ačkoli vím, že na to není vhodná doba, ani na to není ten člověk připravený, i kdybych tím dotyčným byl já sám.

Dnes vím, že se tomu říká sebeúcta.

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe, přestal jsem toužit po jiném životě a dokázal vidět, že všechno kolem mně je výzvou k růstu. Dnes vím, že se tomu říká **zralost**.

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe, pochopil jsem, že vždycky a při každé příležitosti jsem ve správný čas na správném místě a že všechno, co se děje, je správné. Od té doby jsem mohl být klidný. Dnes vím, že se tomu říká **vyrovnanost**.

Když jsem začal milovat sám sebe, přestal jsem se okrádat o volný čas a dělat velkolepé plány do budoucna. Dnes dělám jen to, co mě baví a působí mi radost, co miluji a co potěší mé srdce, dělám to po svém a svým vlastním tempem. Dnes vím, že se tomu říká **poctivost**.

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe, zbavil jsem se všeho, co pro mě nebylo zdravé. Jídla, lidí, věcí, situací, a především toho, co mě neustále stahovalo dolů, pryč ode mě samotného. Zpočátku jsem to nazýval zdravým egoismem. Dnes však vím, že to je **sebeláska**.

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe, přestal jsem chtít mít vždycky pravdu. Tak jsem se méně často mýlil. Dnes vím, že se tomu říká být **prostý**.

Když jsem skutečně miloval sám sebe, nechtěl jsem už žít dál minulostí a starat se o svou budoucnost. Teď žiji už jen v tom **okamžiku**, kde se koná VŠECHNO. Tak dnes prožívám každý den a říkám tomu **důkladnost**.

Když jsem začal skutečně milovat sám sebe, uvědomil jsem si, že ze mě mé myšlení může dělat ubohého a chorého člověka. Když jsem však povolal na pomoc sílu svého srdce, dostal jsem rozum významného partnera. Tomu spojení říkám dnes **moudrost srdce**.

Nemusím se už obávat sporů, konfliktů a problémů se sebou samým a s ostatními, protože dokonce i hvězdy se spolu někdy srazí a vzniknou tak nové světy. **Dnes vím, že to je život.**

Charlie Chaplin, 16. dubna 1959

Potkala jsem...

„Také tě tak hrozně štvou ty báby, co si v neděli ráno v kostele před mší nahlas vyprávějí večerní televizi?“ zajímá se Terka. „A ještě víc mi vadí jejich drby o těch, kdo tam zrovna nejsou“, přizvukuje Máša.

Po troše přemýšlení mají řešení: než přijede farář, budou se v kostele před mší nahlas modlit. Báby se přidají, přestanou pomlouvat a naučí se ctít posvátný prostor.

Terka s Mášou vyhrály.

Předříkávají růženec, a protože odříkávání je mechanické, mohou mít nastražené uši a periferním viděním mapují kostel. Jak zaslechnou nepatřičný hovor, přidají výhruzně na síle hlasu. „Teď je Bůh s naší farností, díky nám, spokojený“, usmívají se děvčata. Úplně vidí, jak jim tleskají andělé.

Dík!!

S koncem roku bychom rádi poděkovali všem pomocníkům v klášteře svatého Tomáše a v augustiniánské škole. Jmenovitě panu Jiřímu Horskému za jeho službu a pomoc u oltáře. P. Koutské, p. Skružné, p. Urbanové a Jirkovi, našemu elektrikáři, za úklid kostela. Děkujeme též našim varhaníkům, pěveckému sboru a kytarové hudbě "Proti proudu".

Děkujeme též našim farním kuchařkám a všem, kdo se podílejí na přípravě kávy a čaje v refektáři. Všem, kteří se účastní vyhlášených brigád jak u sv. Tomáše, tak v Zaječově. Dík také ministrantům a ministrantkám. Dík patří i nahodilým osobám, které pomáhají kostelu a klášteru. Pomocníkům v charitě v sobotu v 9h. P. Šárové při květinové výzdobě kostela. P. Jindřišce, která pečlivě vyměňuje vodu ve vázách. Rodině Trefných také za květinové dary. Paní Růžence o sobotách a nedělích. Za páteční úklid brigádníkům (scházíme se o 15h). Dík též anglické a španělské komunitě. Poděkování i panu zedníkovi Michalovi, který opravuje sokl okolo kostela. Všem našim kněžím OSA a naší fraternitě.

Augustiniáni

Prameny z Taizé

Milí přátelé, s blížícím se termínem vánoční „Pouti důvěry“ 2014 v Praze, i naše farnost intenzivněji doprovází komunitu bratří z Taizé hlavně modlitbou a nabídkou spolupráce. Zvláště proto, že i jejím prostřednictvím komunita z Taizé povzbuzuje účastníky – své vyslance, aby se stali tvůrci a nositeli pokoje a smíření tam, kde právě jsou.

Vyslaní bratři

Vyslaní bratři jsou povoláni k tomu, aby byli znamením Krista, nositeli radosti. Tam, kde žijí, může přítomnost Eucharistie učinit z nejhudšího domu útulný příbytek.

Uvědomuješ si dostatečně, že když se děláš s potřebnými, Bůh už tvou jednoduchou přítomností zmírňuje něco z utrpení lidské rodiny?

Ať jsi kdekoli, nosíš v sobě stejnou výzvu. Dbej o to, abys svým životem odrážel povolání celé naší komunity.

Pokoj srdce

Pokoj v tvém srdci zkrášluje život lidem, kteří jsou ti blízcí.

Sužovat se starostmi, to nikdy nebyla cesta evangelia. Budovat víru na utrpení by znamenalo stavět dům na písku.

Neslyšíš snad v každé chvíli slova Ježíše Krista: *Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám ... Ať se vaše srdce nestraňuje?*

I když na tobě spočívá tíha neúspěchu nebo zkušenosti, které tě leckdy ochudily o odvalu, hluboký pokoj ti dává bezstarostnost, abys mohl pokračovat v cestě.

(Z knihy bratra Rogera Les sources de Taizé, Amour de tout amour, připravil J.R.)

Přijmout hosty

2 m² místa doma na podlaze = 1 ubytovaný mladý člověk!

Přijmout u sebe doma mladé lidi může být jedním z nejhezčích způsobů, jak se setkání zúčastnit. Mladí účastníci (většinou ve věku 17–35 let) si přivezou spacáky a karimatky. Potřebují jenom jednoduchou snídani. Po snídani odjedou a okolo 22:00 se zase vrátí. 1. ledna můžete pozvat své hosty na oběd. Vřelé přijetí je o tolik důležitější než luxus!

Více informací u P. Antonia, OSA

ŠPANĚLSKÁ KOMUNITA ZVE NA PASTORELU

Pastorelas a *posadas* jsou původně Mexické tradice. *Posadas* se slaví od 16. do 25. prosince, tj. je to nověna před Božím narozením. A ten lidový zvyk nás zve, abychom otvírali domy a srdce. „Dar posada“ znamená poskytnout ubytování. Maria a Josef nenašli nikoho, kdy by je ubytoval. Jenom lhostejnost. Mexičané se během noveny zvou navzájem. Každý den jiný dům. Protože Ježíš je uvnitř každého z nás, každý má být přivítán.

A v rámci *posadas* děti připravují *pastorelas*. To jsou divadelní hry, která nás připravují na vánoce, hry, kde se ukazuje, jak se máme chovat, abychom došli do Betléma, abychom se setkali s Ježíšem.

Letos je naše pastorela plná hispánských koled. A celý text písniček a scénáře jsme přeložili, abyste všechno mohli pochopit.

Potom jídlo, hry pro děti, piñatas, a latinská hudba k tanci jsou samozřejmostí.

V Americe se nejčastěji zvou navzájem sousedé. Tady v Praze to není tak lehké, když farníci, jak je známo, bydlí často od sebe daleko. Ale farnost je společný domov, který otevírá své dveře pro nás všechny.

Bude pro nás radostí, když budete slavit ten den s námi. Protože tím, že se naučíme otvírat srdce a přijmout jeden druhého, skutečně jdeme spolu do Betléma. A také můžeme vyjádřit naši vděčnost. Protože jako Maria a Josef, i my jsme byli daleko od našeho domova, a vy patříte mezi ty, kdo nám poskytli „posada“.

¡Feliz navidad!

STAROČESKÉ RORÁTY

Adventní ranní bohoslužby v kapli sv. Barbory spojené se zpěvem „Staročeských rorátů“, které v naší farnosti rok co rok dodržujeme, patří již k dlouholeté tradici. Málokdo z nás si uvědomí, že se jedná o zcela mimořádnou a ve světě nemající obdobu typicky českých liturgických zpěvů doprovázejících ranní rorátní mši. Podle tradice byly tyto zpěvy založeny za vlády Karla IV a byly určeny pro provozování v katedrále sv. Víta. Původně se zpívaly latinsky, v patnáctém století se popularita rorátů tak rozšířila, že vznikly české překlady. V počátku 20. století začala tradice ranních rorátních mší upadat a proto Msgre Vladimír Hornof (*10.5.1870 Holice – +26.7.1942 Praha), český římskokatolický kněz, katecheta, básník a autor textů k duchovním písním, prof. PhDr. Dobroslav Orel (*15.12.1870 Ronov nad Doubravou – +18.2.1945 Praha), český hudební vědec a vysokoškolský profesor, m.j. v letech 1931/32 rektor University Karlovy, a Václav Vosoška (*16.12.1880 Řevničov u Rakovníka - +2.1.1953 Praha), středoškolský profesor, hudební pedagog, žák hudebního skladatele Vítězslava Nováka, se rozhodli v roce 1920 vydat v knižní podobě „Staročeské roráty“ k provozování v našich kostelích. A tak se opět pozvolna tradice vracela zpět do našich kostelů.

Celé roráty nám vyprávějí příběh o očekávání příchodu Spasitele, o setkání anděla s Marií a zvěstují narození Spasitele. Obsahem a smyslem těchto zpěvů je přinášet naději, která je nejen v současné době pro nás všechny velmi potřebná.

A tak s nadějí očekávám ranní rorátní mše svaté v kapli sv. Barbory a přiznám se, že zcela unikátní start do nového adventního dne.

M.Hradecká

PUTOVÁNÍ JEZULÁTKA PO RODINÁCH

zahájení 24.12.2014 – Štědrý den

Milí farníci, také v letošním vánočním čase opět pokračujeme v naší každoroční tradici putování Jezulátka po rodinách!!

Soška Jezulátka je pro nás symbolem Boží Lásky, která je stále s námi a která, pokud ji přijmeme, naplňuje a formuje naše životy...

Začneme na Štědrý den 24. prosince 2014, kdy si první rodina převezme sošku po slavnostní mši svaté v 16 hodin a v průběhu celé vánoční doby až do 6. ledna 2015, kdy slavíme svátek Zjevení Páně, bude následovat vzájemné předávání mezi rodinami.

Pokud budete mít zájem, aby soška Jezulátka byla nějakou chvíli i ve vašem domově, kontaktujte Mahulenu Křenkovou (tel.: 604 681 238, e-mail: info@aulos.cz) a sdělte termín, který by byl pro vás a vaši rodinu vyhovující a také kontakt pro vzájemnou domluvu. Podle počtu zájemců se určí délka zapůjčení sošky.

Věříme, že i letošní Vánoce prožijete s Jezulátkem krásná setkání a duchovní obdarování!!!

ROK 2015: Rok zasvěceného života

Píši vám jako následovník sv. Petra, jemuž Pán Ježíš svěřil úkol utvrzovat ve víře své bratry, i jako váš bratr, zasvěcený Bohu stejně jako vy,“ začíná papež František apoštolský list napsaný u příležitosti Roku zasvěceného života. Ten v celé církvi začíná o 1. neděli adventní (30. listopadu 2014), zakončen bude v den slavnosti Uvedení Páně do chrámu, 2. února 2016.

V devítistránkovém listu papež představuje zasvěceným osobám cíle nadcházejícího roku, svá očekávání i další perspektivy.

Mezi cíli uvádí římský biskup na prvním místě „*vděčný pohled na minulost*“, který řeholním společenstvím pomáhá v uchování vlastní identity: „*V tomto roce bude vhodné, když si každá charismatická rodina připomene své počátky a dějinný vývoj, aby poděkovala Bohu, který nabídl církvi tolik darů (...). Vyprávět svůj vlastní příběh je nutné pro to, aby komunity udržely živou svou vlastní identitu, stejně jako posílily jednotu rodiny a pocit sounáležitosti svých členů,*“ píše papež.

V pohledu na minulost nemají společenství zavírat oči ani před nedůslednostmi, ovocem lidských slabostí, či před zapomenutím některých podstatných rysů svého charismatu. „*Všechno je poučné a zároveň se to stává výzvou k obrácení,*“ komentuje František.

Druhým cílem Roku zasvěceného života je „*prožívání přítomnost se zanícením*“, neboli prožívání evangelia v plnosti a v duchu bratrství. Podle papeže je nový rok příležitostí k novému promyšlení poslání institutů: „*Naše služby, naše díla, naše přítomnost odpovídají tomu, co Duch žádal od našich zakladatelů? Jsou vhodné k tomu, abychom byli věrní jejich úmyslům v současné společnosti a církvi? Je něco, co musíme změnit? Máme stejné zanícení pro náš lid, jsme mu nablízku do té míry, že sdílíme jeho radost a bolesti, abychom pochopili jeho potřeby?*“

Třetí úkol je „*obejmout budoucnost s nadějí*“ a nenechat se znechutit těžkostmi v zasvěceném životě, ani krizí povolání. „*Nepoddávejte se pokušení čísel a výkonnosti. A nepodléhejte ani pokušení spoléhat na své vlastní síly,*“ píše papež.

Prioritou těch, kdo zvláštním způsobem následují Krista, je být v současném světě proroky:

„*Očekávám od vás, že 'probudíte svět', neboť známkou zasvěceného života je proroctví. Jak jsem řekl generálním představeným, radikalita evangelia není jen věcí řeholníků: Požaduje se po všech. Řeholníci však následují Pána zvláštním způsobem, prorockým,*“ píše papež.

Dalším Františkovým očekáváním od zasvěcených osob je blízkost chudým a tvůrčí nasazení při hlásání evangelia: „*Očekávám od vás konkrétní skutky přijímání uprchlíků, blízkosti chudým, tvůrčí přístup v katechezi, v hlásání evangelia a v uvádění do života modlitby,*“ uvádí papež.

Pramen: www.cirkev.cz

OČEKÁVÁME POŽEHNANÝ PŘÍCHOD NAŠEHO SPASITELE JEŽÍŠE KRISTA...

Advent pochází z latinského slova *přicházení, příchod (adventus)*. Adventní liturgie skutečně oslavuje trojí *příchod* Ježíšův.

První dva týdny, od první neděle adventní do 16. prosince, je naše rozjímání zaměřeno na konečný příchod Pána, *který přijde ve slávě soudit živé i mrtvé*. Tento čas je dobou pozorného očekávání s důrazem na přípravu na tu hodinu, *kdy tajemství našich srdcí budou odhalena*. To není pro nás, slabé a nedbalé lidi, moc povzbudivé! Za těmito hrozivě znějícími slovy se však neskrývá pobídka k ochablému strachu, ale výzva k bdělé a pozorné přípravě sebe samých. *Bděte a modlete se*, praví Pán, *neboť neznáte dne ani hodiny, kdy Syn člověka přijde mezi vás*.

Druhá půle Adventu, od 16. prosince až po svátek Kristova narození, zdůrazňuje Kristův příchod do našich dějin. Oproti prvnímu období je to čas radosti a očekávání – Bůh mezi námi a s námi, *Emanuel*, nám je blízko, protože *Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*, a Kristus nám byl podobný ve všem vyjma hříchu.

A třetím přicházením Krista je eucharistie. Kristus přišel, Kristus přijde a s láskou překonávající

všechna naše očekávání Kristus přichází právě tady a teď do srdcí těch, kdo v něho věří. Nemůžeme proto dost zdůraznit pravidelné přijímání Ježíše Krista do našich srdcí při veliké svátosti stolu Páně, eucharistii.

Eucharistie, jak píše papež Jan Pavel II., tvoří církev a dává smysl naší víře.

Advent se třemi příchody Krista, minulým, budoucím a přítomným, nás jen orientuje k osobě Kristově, jeho tajemství a poselství. A tak využijme tento čas k zastavení a zamyšlení. Čtème Písmo a nechejme si jím prosvětlit naše životy a myšlenky. Vždyť, jak napsal otec Daniel, redemptorista: *Křesťany můžeme být jenom teď. Advent musí zdůraznit přítomnost Kristovu v našich životech tady a teď. Musí se dotknout našich skutečných životů tady a teď, právě dnes. Advent je nový začátek, čas vstoupit do tohoto TEĎ a více se modlit, víc doufat, víc dávat a víc milovat*.

Advent plný naděje a radostné Vánoce vám všem!

P. William Faix, OSA

Vánoce a Betlémy

Bratři a sestry, velice vás prosím o připojení se do preevangelizační akce Křesťanské Vánoce. Mnohé farnosti se již několik let účastní Noci kostelů a její plody jsou požehnané. Především dvěma roky vznikla iniciativa využívající podobný princip, avšak zasahující období Vánoc. Iničiátoři ji nazvali Křesťanské Vánoce a řada našich farností se k tomuto projektu připojila pod názvem Betlémy Praha.

Celá akce je postavena na letité tradici, kdy množství lidí přichází o Vánocích do našich kostelů. Zapojení farností není náročné! Stačí, když je o Vánocích v kostele alespoň chvíli otevřeno a lidé se mohou zastavit u betléma. Jsem si vědom, že letošní Vánoce budou složitější o organizování setkání Taizé. Ideální jsou odpolední hodiny na velké svátky, kdy je volno nebo alespoň chvíli po bohoslužbách.

P. Mgr. Ing. Michal NĚMEČEK, biskupský vikář pro pastoraaci.

Zájemci o službu hlídání betléma a laskavého sdílení informací a odpovídání na dotazy ať se laskavě hlásí u P. Juana k další domluvě a upřesněním.

Víš, že...?

* Během adventní doby budou od pondělí do pátku v kapli sv. Barbory **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45. Po mši sv. se pomodlíme ranní chvály. Večerní mše sv. v 19 hodin **během adventní doby NEBUDE!**

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná **4.12.** od 19:30.

* Na den sv. Barbory, 4.12., slavíme **pout'** v kapli sv. Barbory při mši sv. v **19:00 hod.** Zpívá Svatotomášský sbor

* V **sobotu 6.12.2014** proběhne **IV. setkání** dospělých, kteří v průběhu uplynulých 14 let přijali v dospělém věku křest v našem kostele. Modleme se za tyto „nové“ křesťany a za plody setkání.

* **Všechny činnosti** ve farnosti končí před Vánoce 12.12. a začínají znovu po Novém roce 7.1.2015

* V neděli 14.12. budeme se španělskou komunitou slavit typickou latinskoamerickou tradici „Posadas“. **Společná mše sv. bude v 11 hodin.** Po mši následuje v kostele představení „Posadas“ a pak posezení v refektáři a farní kryptě. Odpoledne je připravený program pro děti a dospělé. **Mše sv. v 9:30 NEBUDE!**

* V pondělí 22.12. od 14:00 příprava **jesliček** v kostele a úklid. Všichni jste také pozváni.

* V sakristii už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2015.**

* Každý den od pondělí do čtvrtka se modlíme společně **modlitbu nešpor** v kapli sv. Barbory od 18:45. Tato modlitba církve se modlí na konci práce.

* **Pout' do Santiaga de Compostela** bude tento rok od 26. prosince 2014 do 4. ledna 2015.

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

* Pokračuje **oprava varhan** kostela. Příspěvek je možné poslat na účet: 1942811389/0800 Var. symb.: 1717. Díky za štědrost. Více informací u Štěpána Svobody.

Dobrou chuť!

Buchta s jablky

Tento koláč je rychlý a velmi lahodný.

Na těsto budeme potřebovat: 3 vejce, 15 dkg cukru krupice, 1 dcl oleje, 20 dkg hladké mouky, 1 prdopeč, 1 dcl mléka a 10 dkg sekaných ořechů. Oproti původnímu receptu jsem přidala ještě hrst rozinek a bylo to skvělé. Dále budeme potřebovat 3 nahrubo nastrouhaná větší jablka, asi 20 dkg zakysané smetany a stejné množství bílého jogurtu, 2 vanilkové cukry, mletou skořici.

Vejce ušleháme s cukrem, přidáme olej, střídavě mouku s prdopečem a mléko, a nakonec vmícháme sekané ořechy a případně i rozinky. Těsto nalijeme do hlubšího plechu, který jsme vymazali tukem a vysypali moukou. Na těsto rovnoměrně rozložíme nastrouhaná jablka a dáme péci do trouby vyhřáté na 170 stupňů a pečeme asi 20-30 minut.

Mezitím si smícháme jogurt, zakysanou smetanu a vanilkový cukr. Když je koláč upečený, ještě teplý ho potřeme touto směsí, posypeme skořicí a necháme vychladit.

Přeji Vám krásný advent a klidné prožití svátků Vánočních.

Dobrou chuť.

Hanka

Srdečně Vás zveme na

IV. ADVENTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

pro školku a školu sv. Augustina
v sobotu 13. 12. 2014 v 17 hod
v kostele sv. Josefa na Malé Straně
v Praze (ul. Josefská)

Účinkují:

Sólisté – děti ZŠA
Děti z hudebního kroužku ZŠA a MŠA
pod vedením Kláry Kochové
Ochotnický pěvecký sbor rodičů a učitelů
ZŠ sv. Augustina a ZŠ Ružínovská
pod vedením Ivy Ryzové
Skladatel a varhaník Miloš Bok
s pěveckým sborem křesťanské školy Nativity v Děčíně
Slovem provází Jan Kačer

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ, VÝTĚZEK KONCERTU BUDE VĚNOVÁN
NA DIDAKTICKÉ POMŮCKY DO ZŠ SV. AUGUSTINA.
PO KONCERTĚ JSTE SRDEČNĚ ZVÁNÍ NA MALÉ POSEZENÍ U VÍNA
V REFEKTÁŘI AUGUSTINIÁNSKÉHO KLÁŠTERA.

Vstupné dobrovolné,
výtězek z koncertu bude věnován
na nákup pomůcek pro žáky školy.
Po koncertě jste srdečně zváni
k setkání v ambitu
augustinánského kláštera.

Srdečně Vás zveme
na **Adventní koncert**

Účinkují:
Pěvecký sbor ZŠ Ružínovská
pod vedením Lenky Klupákové
a Helyny Pávové
Děti z hudebního kroužku
MŠ a ZŠ sv. Augustina
ArpaDua - harfistky z Orchestru
Národního divadla - Barbora
Váchalová a Ivana Pokorná
Pěvecký sbor rodičů a učitelů škol
sv. Augustina a ZŠ Ružínovská
pod vedením Ivy Ryzové a další hosté
Svou účast opět přislíbila
paní Táňa Fischerová

v pondělí 15.12.2014
od 17 hodin
v kostele sv. Tomáše
na Malé Straně v Praze

Zakladní škola Ružínovská 2017, Praha 4

ADVENTNÍ VĚNEC

Věneček je symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventní věneček je holdem tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svíček vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptýluje temnotu a strach, neboť on je "Světlo světa" (Jan 8,12). Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věneček spravedlnosti, vítězný věneček života

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2014

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.